

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος: Σταματήστε το τρένο 13

I. Οργή-Ελπίδα-Πλούτος

1. Σήμερα ή οποιαδήποτε ημέρα 15
2. Ξεκινάμε πάλι. Με αφετηρία όχι το φόβο, αλλά την ελπίδα.
Όχι αυτό που συγκρατεί, αλλά αυτό που ξεχειλίζει 18
3. Ακόμη καλύτερα, ας ξεκινήσουμε από τον ανταγωνισμό,
από τον αγώνα 21
4. Ας ξεκινήσουμε από την αγωνία, από τον Ιανό. Ας
ξεκινήσουμε από το Δεν Αρκεί! Ας ξεκινήσουμε
από τη Λερναία Ύδρα που πρέπει να εξοντώσουμε 24

II. Πρέπει να μάθουμε εκ νέου την ελπίδα

5. Ήρθε η ώρα να μάθουμε εκ νέου την ελπίδα 29
6. Για να μάθουμε την ελπίδα, πρέπει να μάθουμε να
σκεπτόμαστε την ελπίδα: μία *docta spes* 32
7. Η ελπίδα ωθεί πέρα από την ταυτότητα 35
8. Η ελπίδα μας έχει για αφετηρία την κραυγή, όχι
την έλλειψη 43
9. Η κραυγή μας οδηγεί προς μία αρνητική κατεύθυνση,
προς το ξεχείλισμα 46

10. Πέρα από την αρνητική σκέψη:
Σκέψη Μέσα-Ενάντια-και-Πέρα 66

III. Ιστορικότητα

11. Η ελπίδα-ενάντια βρίσκεται ριζωμένη
στην ιστορικότητα 75
12. Ιστορικότητα δεν σημαίνει ιστορικός υλισμός 82
13. Υπάρχει ένα Μεγάλο Αφήγημα: το τρένο που μας πηγαίνει
προς την Καταστροφή. Αυτό το αφήγημα πρέπει
να το σπάσουμε 86

IV. Το Υποκείμενο

14. Η ελπίδα δεν είναι ούτε για θύματα ούτε για ήρωες 91
15. Ο πλούτος είναι το επαναστατικό υποκείμενο 100
16. Ας αφουγκραστούμε το λανθάνοντα Πλούτο 109
17. Ας αφουγκραστούμε και πάλι: το λανθάνον φτάνει
πιο βαθιά 112
18. Ας αναποδογυρίσουμε τα πάντα, ας νιώσουμε οίκτο
για τους καπιταλιστές 119

V. Το Αντικείμενο: το Χρήμα

19. Η ελπίδα είναι μία κίνηση του υποκειμένου ενάντια
σ' ένα αντικείμενο: μία κίνηση που σπάει ενάντια
σε μία κίνηση που δεσμεύει 131
20. Οι κρίκοι της αλυσίδας της καταστροφής σπάνε
δύσκολα 163
21. Η αδυναμία της δέσμευσης δεν έγκειται στους κρίκους
που συνδέουν τις μορφές, αλλά στους εσωτερικούς
τους ανταγωνισμούς 170

22. Λύνοντας τα δεσμά: Φέρνοντας την επανάσταση στην επανάσταση 185
23. Πλούτος εναντίον εμπορεύματος: ο κόσμος κοιτά προς δύο κατευθύνσεις 192

VI. Σκεφτόμαστε την ελπίδα, σκεφτόμαστε την κρίση

24. Μία θεωρία της ελπίδας απαιτεί την κατανόηση της αδυναμίας ή της κρίσης του αντικειμένου της, αυτού ενάντια στο οποίο ελπίζουμε 197
25. Η κρίση είναι εγγενής στο κεφάλαιο 200
26. Από την κρίση στην αναδιάρθρωση, ή όχι: αυτό είναι το *salto mortale* του κεφαλαίου 206

VII. Η κρίση μετατίθεται

27. Η Ελπίδα έρχεται αντιμέτωπη με τη Λερναία Ύδρα του Χρήματος 237
28. Το χρήμα κυβερνά. Το χρήμα είναι ο κατά συρροή δολοφόνος που μας καταστρέφει όλους 240
29. Το κεφάλαιο σήμερα είναι όλο και πιο πλασματικό. Το χρήμα νοσεί 245
30. Εμείς είμαστε τα υποκείμενα της κρίσης του χρήματος . 271
31. Η μετάθεση της καταστροφής είναι η κεντρική αρχή της πολιτικής οικονομίας. Η εγκατάλειψη του Χρυσού Κανόνα ανοίγει το δρόμο προς την οχλοκρατία 283
32. Ο πόλεμος δημιούργησε τη χρυσή εποχή του κεφαλαίου. Η κρίση του διέλυσε τη σύνδεση χρυσού και χρήματος . 293
33. Το Σοκ του Βόλκερ: η τελευταία απόπειρα επιβολής του υγιούς χρήματος 299
34. Μαύρη Δευτέρα: Το χρέος απογειώνεται 312

35. Το ρήγμα μεταξύ χρήματος και αξίας εξακολουθεί να διευρύνεται: μία σειρά από εμφράγματα	318
36. Η ευθραυστότητα του κεφαλαίου ξεσπά στη χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2008. Έμφραγμα νούμερο 2;	322
37. Η καταιγίδα διαφαίνεται στον ορίζοντα: Την επόμενη φορά η Φωτιά	329
38. Η καταιγίδα ξεσπά: η Κρίση του Κορονοϊού	337
39. Η Μεγάλη Ευθραυστότητα εντείνεται	345

VIII. Ένα Βιβλίο που αναζητά ένα Συμπέρασμα.
 Η Ελπίδα που αναζητά ένα Αίσιο Τέλος

40. Η Μεγάλη Συγκράτηση δεν μπορεί να συγκρατήσει	369
41. Είμαστε Όχλος-Πλούτος-Αντίσταση-Εξέγερση	381
42. Από την Οργή στην Αξιοπρεπή Οργή, από τη Rabia στην Digna Rabia	384
43. Ας χειραφετήσουμε τους πλούτους!	396
44. Δεν αρκεί	405
Επίλογος της ελληνικής έκδοσης	409
Ευχαριστώ	421
Βιβλιογραφία	425